

Jednym z priorytetowych działań w zapewnieniu odpowiedniego poziomu spójności terytorialnej jest tworzenie połączeń między poszczególnymi terytoriami przewyższając napotykaną niedogodność. Nie chodzi tu jedynie o zapewnienie dogodnych połączeń w zakresie transportu intermodalnego. Wymaganiem jest przede wszystkim zapewnienie właściwej dostępności do usług takich jak:

- ochrona zdrowia,
- edukacja,
- szerokopasmowy internet,

oraz niezawodne połączenia z siecią energetyczną, a także silne związki pomiędzy przedsiębiorstwami i ośrodkami badawczymi. Na uwagę należy mieć także zrównoważone źródła energii. Kluczowym jest również rozwiązanie potrzeb grup społecznych w gorszym położeniu. Dostęp do tych usług jest niewątpliwie problematyczny dla ludności bytującej na obszarach wiejskich. Dostrzega się zatem potencjał rozwoju technologii informacyjno-komunikacyjnych w zapewnieniu dostępności do tych usług.

Zintegrowanie systemów transportu obejmuje przede wszystkim budowę dróg lub połączeń kolejowych pomiędzy miastami, tworzenie infrastruktury transportu śródlądowego, rozwój sieci transportu intermodalnego oraz stosowanie zaawansowanych systemów zarządzania ruchem. Zauważa się natomiast, że w nowych państwach członkowskich dobrej jakości połączenia kolejowe są rzadkością, zaś przemieszczanie się po drogach międzymiastowych charakteryzuje znacznie większy nakład czasu, aniżeli w przypadku „UE-15”. W zdecydowanej większości państw członkowskich linie kolejowe nie są także w stanie obsługiwać taboru wysokiej prędkości i często wymagane są prace remontowe tej infrastruktury. Nierównomierność jakościowa drugorzędnej sieci dróg oraz publicznego transportu zbiorowego natomiast prowadzi do większej czasochłonności w dojeździe do portów lotniczych. Również sektor transportu morskiego wykazuje zbyt małe jego wykorzystanie (nie jest rozwinięty w wystarczającym zakresie). Polityka transportowa ma zatem niezaprzeczalny wpływ na spójność terytorialną i odgrywa bardzo ważną rolę w podnoszeniu jakości połączeń z regionami w mniejszym stopniu rozwiniętymi.

Zielona Księga w kierunku nowej kultury mobilności w mieście

Na terenie całej Europy notowany jest wzmożony ruch miejski, w szczególności w okresie szczytów komunikacyjnych w centralnych częściach miast, co powoduje stałe zatory, skutkujące m.in. opóźnieniami, czy zanieczyszczeniem powietrza. Jak obliczono, w wyniku tego zjawiska gospodarka europejska traci corocznie prawie 100 mld euro (1% PKB UE). Populacja ludności UE w 60% zamieszkuje obszary miejskie, na których powstaje nieco poniżej 85% PKB UE. Miasta mają zdolność siły napędowej gospodarki europejskiej stanowiąc jednocześnie środowisko życia zdecydowanej większości populacji europejskiej. Stąd też tak pożądanym jest poprawa warunków życia na tych obszarach do jak najwyższego poziomu, rozważając przy tym kwestie mobilności.

Ruch w miastach przyczynia się do powstawania zanieczyszczeń powietrza oraz niepożądanego hałasu komunikacyjnego. Drogowy transport miejski odpowiada za 40% emisji CO₂ oraz 70% emisji pozostałych zanieczyszczeń. Na sieci ulicznej corocznie także rośnie liczba wypadków drogowych. Zauważa się, że lokalne władze nie są w stanie poradzić sobie z problemami, takimi jak zmiana klimatu (globalne ocieplenie), wzrost zachorowań, czy wąskie gardła w łańcuchach logistycznych. Stąd też pożądanym jest współpracowanie i